VISPĀRĒJĀS TIESAS RĪKOJUMS (septītā palāta)

2011. gada 23. maijā *

Lieta T-226/10

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Varšava (Polija), ko pārstāv H. Gruščecka [*H. Gruszecka*] un D. Pavlovska [*D. Pawłowska*], advokātes,

prasītājs,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv Dž. Brauns [*G. Braun*] un K. Mojžesovičs [*K. Mojzesowicz*], pārstāvji,

atbildētāja,

par lūgumu atcelt Eiropas Komisijas 2010. gada 3. marta Lēmumu C(2010) 1234, kas pieņemts saskaņā ar 7. panta 4. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/21/EK (OV L 108, 33. lpp.), ar kuru uzdod Polijas elektronisko komunikāciju pakalpojumu un pasta pakalpojumu nozares regulatīvajai iestādei

* Tiesvedības valoda — poļu.

atsaukt divus pasākumu projektus, kas paziņoti attiecībā uz valsts *IP* datplūsmas apmaiņas (*IP* tranzīta) vairumtirgu (lieta PL/2009/1019) un *IP peering* apmaiņas vairumtirgu ar *Telekomunikacja Polska S.A.* (*TP*) tīklu (lieta PL/2009/1020).

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs A. Ditrihs [*A. Dittrich*], tiesneši I. Višņevska-Bjalecka [*I. Wiszniewska-Białecka*] un M. Preks [*M. Prek*] (referents),

sekretārs E. Kulons [*E. Coulon*],

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

Fakti un tiesvedība

1 Izskatāmo prasību Hanna Gruščecka un Dorota Pavlovska cēla 2010. gada 14. maijā prasītāja — *Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej* (Elektronisko komunikāciju biroja (turpmāk tekstā — "*UKE*") priekšsēdētāja) — vārdā.

2 Ar Vispārējās tiesas kancelejas 2010. gada 16. novembra vēstuli prasītājam tika lūgts precizēt, vai viņu un advokātes, kas viņa vārdā ir parakstījušas prasības pieteikumu, prasības celšanas laikā saistīja darba attiecības. Lietas dalībnieki arī tika aicināti izteikties par prasības pieteikuma formālo likumību, ievērojot Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 19. panta trešo un ceturto daļu, šo pašu Statūtu 21. panta pirmo daļu, Vispārējās tiesas Reglamenta 43. panta 1. punkta pirmo daļu, kā arī Tiesas 2010. gada 29. septembra rīkojumu apvienotajās lietās C-74/10 P un C-75/10 P *EREF*/Komisija (Krājumā nav publicēts), pieņemot, ka advokātes, kas prasītāja vārdā ir parakstījušas prasības pieteikumu, prasības celšanas brīdī atradās darba attiecībās ar prasītāju.

3 Prasītājs un Eiropas Komisija ir iesnieguši savus apsvērumus noteiktajā termiņā.

4 Tā kā tiesas palātu sastāvs tika mainīts, lieta tika nodota septītajai palātai.

Lietas dalībnieku prasījumi

5 Prasītājs lūdz Vispārējo Tiesu:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

6 Komisija lūdz Vispārējo Tiesu:

— noraidīt prasību kā daļēji nepieņemamu un katrā ziņā kopumā kā pilnībā nepamatotu;

— piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par pieņemamību

7 Atbilstoši Reglamenta 113. pantam Vispārējā tiesa, uzklausījusi lietas dalībniekus, var jebkurā laikā pēc savas ierosmes lemt par to, vai pastāv kāds absolūts šķērslis tiesas procesam. Savu lēmumu tā pieņem saskaņā ar minētā Reglamenta 114. panta 3. un 4. punktu.

8 Atbilstoši Reglamenta 114. panta 3. punktam, ja vien Vispārējā tiesa nelemj citādi, pārējā procesa daļa notiek mutvārdos. Šajā gadījumā Vispārējā tiesa uzskata, ka tā no lietas materiāliem ir guvusi pietiekamu informāciju, un nolemj, ka mutvārdu process nav jāsāk.

Lietas dalībnieku argumenti

9 Savā atbildē uz Vispārējās tiesas uzdotajiem rakstveida jautājumiem, pirmām kārtām, prasītājs apstiprina, ka, lai arī prasību patiešām cēla juridiskie konsultanti, kas atrodas darba attiecībās ar *UKE*, viņi tomēr ir neatkarīgi no prasītāja. Šī apgalvojuma pamatojumam viņš apgalvo, pirmkārt, ka saskaņā ar Polijas tiesību aktiem tieši *UKE* ģenerāldirektors (nevis *UKE* priekšsēdētājs) ir atbildīgs par viņu darbā pieņemšanu, darba attiecību ilgumu un uzturēšanu, otrkārt, ka juridiskais konsultants pieder neatkarīgu amatu kategorijai, kas atrodas tiešā *UKE* ģenerāldirektora pakļautībā, treškārt, ka — saskaņā ar tiesību aktiem par juridiskajiem konsultantiem — juriskonsults, darbojoties savā profesijā uz darba tiesisko attiecību pamata, ieņem neatkarīgu amatu, kas ir tieši pakļauts uzņēmuma vadītājam. Prasītājs arī uzsver, ka profesionālā neatkarība ir viens no juriskonsulta profesijas būtiskākajiem aspektiem. Tādējādi juriskonsultam, kas ir pieņemts darbā uz darba līguma pamata, nebūtu saistoši hierarhiska rakstura norādījumi.

10 Otrām kārtām, un līdz ar to prasītājs uzskata, ka nav jāatbild uz Vispārējās tiesas otro jautājumu. Pakārtoti, viņš apgalvo, ka faktiskie apstākļi, kas ir pamatā iepriekš 2. punktā minētajam rīkojumam lietā *EREF*/Komisija un Tiesas 2010. gada 14. septembra spriedumam lietā C-550/07 P *Akzo Nobel Chemicals* un *Akcros Chemicals*/Komisija u.c. (Krājums, I-8301. lpp.), ir pilnīgi atšķirīgi no konkrētā gadījuma apstākļiem. Šajā ziņā viņš norāda, ka Tiesa ir uzsvērusi advokātu saimniecisko atkarību no uzņēmumiem, kas tos nodarbina, kā arī šo advokātu ietekmi, kas izriet no to ieņemtajiem amatiem, uz viņu darba devēju komercdarbību un komercdarbības stratēģiju. Turpretim juridisko konsultantu loma šajā lietā bija ierobežota tikai un vienīgi, lai viņi sniegtu juridisko palīdzību kā pārstāvji, pamatojoties uz prasītāja piešķirtajām *ad litem* pilnvarām.

11 Komisija uzskata, ka darba attiecību pastāvēšana starp prasītāju un advokātiem, kas cēluši minēto prasību, nozīmē, ka tā ir noraidāma kā acīmredzami nepieņemama.

Vispārējās tiesas vērtējums

12 Atbilstoši Tiesas Statūtu 19. panta pirmajai, trešajai un ceturtajai daļai, kas Vispārējai Tiesai ir piemērojama saskaņā ar minēto Statūtu 53. pantu:

"Dalībvalstis un Savienības iestādes Tiesā pārstāv katrai lietai iecelts pārstāvis; pārstāvim var palīdzēt padomdevējs vai advokāts.

[..]

Citas puses jāpārstāv advokātam.

Tiesā pārstāvēt kādu pusi vai palīdzēt tai var tikai tie advokāti, kas ir tiesīgi praktizēt dalībvalstu tiesās vai to valstu tiesās, kas ir Eiropas Ekonomikas zonas līguma līgumslēdzējas puses."

13 Kā izriet no 1. panta 2. punkta Padomes 1977. gada 22. marta Direktīvā 77/249/EEK par pasākumiem, kas palīdz advokātiem sekmīgi īstenot brīvību sniegt pakalpojumus (OV L 78, 17. lpp.), kas grozīta ar II pielikumu Aktam par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas,

Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem Līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā (OV 2003, L 236, 257. lpp.), personas, kam ir tiesības Polijā veikt profesionālo darbību kā juriskonsultam (*Radca Prawny*) vai advokātam (*Adwokat*), sniedz advokāta pakalpojumus.

14 Saskaņā ar Tiesas statūtu 21. panta pirmo daļu Tiesā "griežas ar Tiesas sekretāram adresētu pieteikumu. Tajā jābūt iesniedzēja vārdam un pastāvīgai adresei, ziņām par parakstītāju [..]"

15 Piemērojot Reglamenta 43. panta 1. punkta pirmo daļu, "katra procesuālā dokumenta oriģinālu paraksta attiecīgā lietas dalībnieka pārstāvis vai advokāts".

16 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru no iepriekš 12., 14. un 15. punktā minētajām normām, it īpaši no Tiesas Statūtu 19. panta trešās daļas vārda "pārstāvēt" lietojuma, izriet — lai celtu prasību Vispārējā tiesā, "lietas dalībnieki" šī panta izpratnē nav tiesīgi rīkoties paši, bet tiem ir jāizmanto trešās personas, kam ir tiesības praktizēt dalībvalstu tiesās vai to valstu tiesās, kas ir Eiropas Ekonomikas zonas (EEE) līguma līgumslēdzējas puses, pakalpojumi (skat. Vispārējās tiesas 2009. gada 19. novembra rīkojumu lietā T-94/07 *EREF*/Komisija, Krājumā nav publicēts, 14. punkts un tajā minētā judikatūra).

17 Šī prasība izmantot trešās personas pakalpojumus atbilst koncepcijai, ka advokāts līdzdarbojas tiesas spriešanas procesā un tam neatkarīgi un taisnības interesēs ir jāsniedz klientam nepieciešamā juridiskā palīdzība. Šāda koncepcija atbilst dalībvalstu kopīgajām tiesiskajām tradīcijām un ir atrodama arī Savienības tiesību sistēmā,

kā izriet, konkrēti, no Tiesas Statūtu 19. panta (iepriekš 16. punktā minētais Tiesas 2009. gada 19. novembra rīkojums lietā *EREF*/Komisija, 15. punkts).

18 Šajā gadījumā vispirms būtu jānorāda, ka prasītāja atsauce uz neatkarības nosacījumu, kas izriet no juriskonsulta profesiju reglamentējošiem noteikumiem, pati par sevi nenozīmē, ka H. Gruščeckai un D. Pavlovskai bija tiesības viņu pārstāvēt Vispārējā tiesā. Advokāta neatkarības jēdziens ir formulēts ne tikai pozitīvi — atsaucoties uz profesionālām saistībām —, bet arī negatīvi — uzsverot darba tiesisko attiecību neesamību (šajā ziņā skat. iepriekš 10. punktā minēto spriedumu lietā *Akzo Nobel Chemicals* un *Akcros Chemicals*/Komisija u.c., 44. un 45. punkts, un iepriekš 2. punktā minēto 2010. gada 29. septembra rīkojumu lietā *EREF*/Komisija, 53. punkts).

19 Ir arī jānorāda, ka prasītājs atzīst, ka H. Gruščeckai un D. Pavlovskai ir darba attiecības ar *UKE*. Šajā ziņā viņš norāda, ka *UKE* ģenerāldirektors lemj par "[viņu] pieņemšanu darbā, [viņu] darba apstākļiem un [viņu] darba attiecību izbeigšanu".

20 Visbeidzot prasītājs arī uzskata, ka *UKE* pienākums ir palīdzēt savam priekšsēdētājam veikt likumā noteiktos, tam uzticētos uzdevumus.

21 Tādējādi, pat pieņemot, ka ir redzama skaidra atšķirība starp *UKE* priekšsēdētāju un *UKE* un ka formāli nepastāv darba attiecības starp prasītāju un viņa juriskonsultiem, tomēr ir jāsecina, ka nosacījumi, kas izklāstīti iepriekš 16. un 17. punktā minētajā judikatūrā, nav izpildīti šajā gadījumā. *UKE* pastāvošās pakļautības attiecības — vai tās tiktu īstenotas tikai attiecībā uz ģenerāldirektoru, ja tā vienīgais pienākums ir sniegt

palīdzību prasītājam —, norāda uz mazāku neatkarīguma pakāpi no sava darba devēja nekā advokātu birojā praktizējošs juriskonsults vai advokāts no sava klienta.

22 Šādu secinājumu nevar apšaubīt prasītāja atsauces uz Polijas tiesību aktiem, kas reglamentē juriskonsulta kvalificēto darbu. Kā ir uzsvērts šī rīkojuma 18. punktā, tikai ar profesionālajām saistībām nav pietiekami, lai pierādītu, ka neatkarības nosacījums ir izpildīts. Turklāt saskaņā ar judikatūru normas par neprivileģētu lietas dalībnieku pārstāvēšanu Vispārējā tiesā ir jāinterpretē, cik vien iespējams, autonomi, neatsaucoties uz valsts tiesībām (iepriekš 19. punktā minētais 2009. gada 19. novembra rīkojums lietā *EREF*/Komisija, 16. punkts).

23 No iepriekš minētā izriet, ka darba attiecības, kas H. Gruščecku un D. Pavlovsku saista ar *UKE*, nav saderīgas ar prasītāja pārstāvēšanu Vispārējā tiesā.

24 No tā izriet, ka, tā kā H. Gruščecka un D. Pavlovska ir parakstījušas prasības pieteikumu šajā instancē, ir uzskatāms, ka prasība nav celta atbilstoši Tiesas Statūtu 19. panta trešajai un ceturtajai daļai, 21. panta pirmajai daļai un Reglamenta 43. panta 1. punkta pirmajai daļai.

25 Līdz ar to šī prasība ir jānoraida kā nepieņemama.

Par tiesāšanās izdevumiem

26 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tam jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Komisijas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta)

izdod rīkojumu:

1) **prasību noraidīt kā nepieņemamu;**

2) ***Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej*** **atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Luksemburgā, 2011. gada 23. maijā.

Sekretārs
E. Coulon

Priekšsēdētājs
A. Dittrich